

SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE

POLITIKAI, TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:
 Egész évre — — 240 L | Negyed évre — 60 L
 Fél évre — — 120 „ | Egyes szám ára — 6 „
 Nyiltér szavanként 6 L.

Alapította: ifj. Szántó Károly.
 Felelős és főszerkesztő: Dr. BOCZ SOMA
 Kiadóhivatal: „Szászvárosi Könyvnyomda Rt.“

Megjelenik minden vasárnap.
 Mindennemű pénzküldemények a „Szászvárosi Könyvnyomda Rt.“ címére küldendők.
 Hirdetések árszabály szerint. — Kéziratok nem adatnak vissza

Egy kis parfümös párhuzam.

A Franciaországból irányított általános világ dekadencia és laza erkölcsiségnek egyik legnagyobb diabolusza, tudvalevőleg: Coty, a francia parfümgyáros. Ez az ur a társadalmak, családok szerteüllesztésének a legveszedelmesebb izgató szereiből töméntelen milliókat szerzett. Ugy látszik, hogy az általános erkölcstelenség teljes mezítelensége felé vonzó ruzsnak és pillafestéknek gyártója nem elégszik meg a maga bűdösségig beparfümözött, biborba áztatott milliárdjaival, mert politikai aspirációi is vannak a modern tetovirozás ördögi mesterének.

Természetesen a pipere lovag is mit tehet mást, mint hogy felcsap szélső francia nacionalistának és a politikai karriert az uszításon és aljas rágalmazáson kezdi. Mint laptulajdonos és pennával is ügyetlenkedő bőrkence-vegyész a politikába is beleviszi a dekadencia bomlasztó festő-anyagait, az elfogultságnak fertelmesen bűdös, raffinált illatszereit. Egy vezércikket irt a maga lapjában a francia pénzügyi helyzetről s ebben a cikkben megemlékezett minden állam finánciális ügyeiről. Az illatoktól bűdös, festékes vezércikk, mint egy fertelmesen pirosra-tetovált francia

politikai kokottnak szája, ilyen aljasságokat lefetyelgetett a világ fülébe Magyarország felől:

„Ami Magyarországot illeti, ennek hirhedt pénzügyi vezetői vannak. Nem csinálhatván pénzügyet, nem lévén hozzá semmi alapja, hamis bankót gyárt. És csábító alkalmoszerűséggel, hamis francia pénzt gyárt, éppen akkor, amikor a francia frank 15 centimes körül jár. A cél világosan kitetszik. A többi magyar pénzhamisítások: szerb, román (!) és cseh (!) pénzek hamisítása nem más, mint alibi bizonyítására való próbálkozás. A frank van itt célba véve: mikor valamely pénz oly közel van az elbukáshoz s fel van hiva rá az egész világ figyelme, hogy gyanakodjék e pénzre, akkor majd az egész világ bizalma megrendül. A titkos infláció után ott van a nyíltan bevallott belföldi infláció s a fondorlatos külföldi bankószaporítás, hogy elpusztítsa a frank iránt még megmaradt kis bizalmat.

— A bűn megfogamzott, a magyar kormány környezetében hajtották végre, s valamennyi bűnöst kihuzták a büntetés alól láthatatlan befolyásra, az egésznek a felelős feje még eljött ülészeni Genfben, emelt homlokkal, leülve szemközt a mi külügyminiszterünkkel,

a francia küldöttség fejével és egy szó tiltakozás se emeltetett ebben a gyülekezetben, amely még számot tart rá, hogy némi példát mutasson valamelyes tisztességre... S amellet meg ott van Párisban Magyarországnak egy követe, aki élvezi a követeknek kijáró privilégiumokat és Franciaország, amely annyi sértést tapasztalt az utóbbi hónapok alatt, még mindig nem tudja, hogy vajjon kormánya megteszi-e a francia becsületnek megfelelő büntetőlépéseket ezek ellen a cimeres tolvajok ellen.“

Ez volt a hiteles szövege a magyar gyalázó parfümös cikknek, melyre a magyarországi magyarság a leghatározottabb bojkottal felelt (no meg egynehány csattanós poffal) a szájszíros politikusnak.

Azonban úgy látszik: „Ali kezei hosszúak!“ A lakkozottan is fekete körömökben végződő hosszú kezek, nem elégedtek meg ezzel a parfümös gesztussal, mert egy pénzhamisítás kapcsán legujabban belegesztikuláltak a mi romániai, kisebbségi nyomoruságainkba is. T. i. egyik román sovinszta ujság világgá szerette volna kürtölni, hogy a hamis 1000 leus papirpénzek megint a magyar kormány hamisítványai, melyeknek forgalomba hozatalára a ro-

A SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE TÁRCÁJA.

Az öngyilkosok fejfája.

Az immár gyakori öngyilkosságok fejfája vagy cinikus vállvonogatás: „ostobaság“, vagy világfájdalmas és hiszterikus felhördülés: „rettenetes“, vagy pedig megvetés: gyáva volt, megfutamodott az élettől. Pedig...

Az ember vitális, azaz életerővel születik, a derülátással az optimizmussal. És ha az életünk folyamán köpdössük néha a sötétten látás epít: „nekem úgy sem sikerül semmi jó“, ennek dacára lelünk ezerráncu rejtekeiben ott él az optimizmus. Azaz magunk sem hisszük keserűségünk egész életre kiható voltában. A borulátás, a pesszimizmus tehát nem állandó jellegzetessége az embernek, inkább az életerőnek átmeneti fáradsága. Aki azonban a legtitkosabb gondolataiban is céltalannak, sötétnek látja az életet, az satnya életerővel él, tehát árnyékba hanyatló lélek. Öngyilkosjelölt. A külső és belső adottságoktól függ ezek után, hogy az illető valóban kioltja az életét, avagy a kísérlet után

visszariad az életbe. Fárdatan vonzója magát amíg életerője új életre kap, vagy...

Gyávaság az öngyilkosság a dogma szerint és bűn.

— Pedig...

Szerintünk sem gyávaság, sem pedig nimbuszos bátorság. Kortani lélekrothadás, elvakulás: vakmerőség. Az élettől félve amelyet jól, rosszul de ismer? Hiszen a legrettenetesebb is kevésbé az, hacsak parányira ismerjük. A bizonytalanság mindig félelmetesebb mint egy ismert rossz. És van-e nyomasztóbb félelem mint a halál fenséges bizonytalansága? Aki ismeretlennek nekivág az nem bátor, az merő vakság: vakmerő.

Hallom a közbevetést: „a mi életünk nem csak a miénk, hanem azoké is, akik szeretnek bennünket és ha ilyen nincs is, végképpen az Alkotó tulajdona. Tehát jogtalanság, cudarság bánatot hozni azokra, akik visszamaradnak“.

Mindez szép, de...

De az, aki játszik a halál gondolatával, noha nem akar meghalni, csak az önfélelitéssel a vilális erőt élesztgetni, — egy ilyen öngyilkosjelölt nem gondolkozik normálisan.

Beteg — és minden beteg önző. Már pedig egy beteggel szemben megértőnek kell lennünk. A megértés pedig indokoltta is válik ha meggondoljuk, hogy az a pillanat dönti el a lélek erőlegyöngülésének a fokát, amikor az öngyilkosság megtörtént. Egy csoportnál az életerő, az ösztön győz, és megbánja a tettét, a másik gyógyíthatatlan. Elborult az elme, elhalnak a hamleti „miért“-ek, nincs vágy, nincs ösztön, nincs félelem.

Tehát az öngyilkosság nem gyávaság, nem bátorság, nem bölcsesség sem ostobaság, nem bűn, vagy erény, — hanem: szomorú betegség megváltása. És az öngyilkosok fejfájára azt is oda kellene írni, a megértésünk és sajnálatunk jeléül: „Elsikkasztotta a saját életét.“

Íródott pedig ez ama kislány halálára aki sikertelen vizsgája feletti elkeseredésében öngyilkos lett és gyászba borította szüleit. Ez a sok száraz sor pedig legyen sajnálkozó szívvvel a sirjára dobott koszoru, a szallagon a felirattal:

„Nyugalmas pihenést kíván neked, aki elsikkasztottad parányi életed csiráját.

GAMMA.

mániai magyarság vezetői vállalkoztak irredenta céljaik elérésére és a tönkrement gazdasági helyzet teljes felfordítására. Szóval azt állította az „Universul“, hogy „más változatban, de ugyanazon eszközökkel megint megkezdődött Romániában a magyar földalatti bünözés machinációja!“

Hogy ez az aljas vád milyen édes ikertestvére a másoknak: azt nem szükséges hosszasan bizonyítani. A párhuzam szinte kéznél fekvő dolog, mert — hitünk szerint — egy azon mentalitásból és ördögi lélekből származik mind a kettő.

Eltekintve attól, hogy a magyarországi frankhamisítás bünügye az egész világ éber ellenőrzése mellett a legélesebb fogu francia irkász és riporter szelindekek csaholása közepette, a legnagyobb tárgyilagossággal és a legszigorubb büntetésekkel: örökre tisztázódott, — mondom, eltekintve ettől a végleges elintézésről, még mindig elég jó ágyu az elfogult nacionalisták részéről ahhoz, hogy elsütögessék, ha ütni kell valamit és valahol a magyarságon.

Az udvarhelyi nagygyűlés páratlan egyhangúsággal hozott határozatait csak kellett valamivel viszonzni. Előkerült hát Coty ur a maga blasfémiaival és az igazságügyminiszter lapjába Coty lelke beleillatozta a pénzhamisítás vádját.

Hiába cáfolták a lapok, hogy az „Universul“ szörnyű fantáziájából semmi sem igaz, mert ez a cáfolat csak a tényállítás valótlanságát cáfolja meg, de nem azt, hogy Romániában minden elképzelhetetlen bünt és bünözést bármikor hajlandó a sovén elfogultság a magyar kisebbségre ráfogni és reá-kenni, hogy az elnyomást és „a ciankálival való kiirtásunkat“ indokoltá tegye.

Coty megkapta a méltó feleleteket, de mi a modern tetovirozó kencegyárossal szemben nem sokat tehetünk!

Én a magam részéről, mint igaz magyar ember, nem engedek a házamba még Coty szappant sem be! Lesznek még sokan magyar testvéreink között, főleg az igaz magyar nők és magyar anyák között, kik azért, amiért minket pénzhamisítóknak tituláltak és egyenesen kiirtásunkkal fenyegettek meg e borzasztó váddal kapcsolatban: minden Coty terméket száműznek háztartásukból.

Ez a parfümös párhuzam mindnyájunkat egy határozott magatartásra kötelez imádott fajtánkkal szemben! Magyarságunknak csak ruzsos kokottja és parfümös stricije az, akinek nincsen határozott magatartása — a vád- és bőrkence-gyártókkal szemben!

Gergely Ferenc.

A ref. Egyházkerület közgyűlése elé.

November hó 14-én ül össze az erdélyi reformátusok parlamentje. Kevés gyűlés elé nézett még oly érdeklődéssel a magyarság, mint e kolozsvári gyűlés elé. Kevés gyűlésre halmozódott fel annyi sérelemnek, panasznak és elégedetlenségnek a tömege s kevés gyűléstől várta és remélte az orvoslást a magyarság közvéleménye annyira, mint éppen az egyházkerület ez évi nagy gyűlésétől.

Az iskoláinkat ez év folyamán ért rengeteg veszteség, a tanítószolgálat feljajduló segélykiáltása, az elnémult harangok panasza, a nagy anyagi pangás, a hívek meghasonlása, a számtalanszor beigért, de elmaradt állami segély ügye, a pusztulásra ítélt eklézsiák vesztése, mind mind napirendre kerül, vagy legalább is ott volna a helye.

Erdély református ifjú püspökét nagy részben csak hírből ismerik a hívek. Neve legtöbbször egy irodalmi társaság keretén belül szerepel, melynek ő kétségen kívül egyik legillusztrisabb képviselője, de amely társaságnak viszont természetesen nem tagja Erdély református magyarsága s így nélkülözni kénytelen a hívek tábora a pásztor közvetlen munkálkodását, nem érzi még a kapcsolatot, mely a híveket eddig mindig összekötötte az egyház fejével, nem hallotta még nagy részben az Atya biztató, jóindulatú, elmentéket elsimító szavát s nem érezte, mert nem volt ki éreztesse az Atyai gondoskodás melegét.

Kincses Kolozsvár történelmi emlékektől és mély történelmi tanúságoktól oly terhes levegőjében úgy látszik, teljesen szakítottak a múlt hagyományaival. A tanácsadók rengeteg elfoglaltságuk közepette csak a panaszos irások holt betűiből intézik ügyeinket s nem látják Erdély reformátusságának nyit és vérző sebeit, melyek mind mind gyógyulásért kiáltanak s melyeket még talán nem volna késő behegeszteni.

A legszönyörűbb sorstragédia játszódik le szemeink előtt, melynek hősei és áldozatai: Erdély magyarsága. Az író részére egy kimeríthetetlen témakör s ezzel foglalkozva, az író talán rátalálna a Püspökre. E tragédia fordulatai közepette talán megtalálható az út is, melyen át kivezethető volna ez az ezer sebből vérző nép, ha nem is a kanaáni mezőkre, de fel a hegyre, hol könnyebb a lélekzet, hol nem oly elviselhetetlenül nehéz a sors nyomása.

Az erdélyi ref. egyházkerület nagy gyűlése elé feszült érdeklődéssel néz megtépzott kicsiny magyarságunk. Nem vár csodát, nem akar palotaforradalmat, nem akar rendszer-változtató sulyos kritikát, de igenis megváltoztatását az eddig követett politikának s keresi és várja főleg az ő Püspökét, nem az író, hanem az Atyát, aki megértőleg letud hajolni s aki feltud emelni, aki felismer minden bajt s meggyógyít minden szenvedést. Várja a Pásztort, ki az erős hitűek szépséges országából jön ide miközben, az elvesztett hitűek, a megtépzottak, az agyonsanyargottak, a múltban már nem hívó, a jövőtől nagyon félők közé, aki eljön Erdélyszerte minden kicsiny faluba, minden dűledező templomba, megcsendíteni az elnémult harangokat s szól a reménynek és szeretetnek az az erős szavával, mely felráz minden kétkedőt, megbékít minden elégedetlenkedőt s visszavezet minden eltévelygőt a hitnek, a reménységnek és a szeretetnek erős várába.

—b—

Mi minden szabad a liberálisoknak.

Az általános ipari, gazdasági és kereskedelmi leromlás idejét éljük, minden ellenkező liberális felfogás dacára. Egyedül az automobil kereskedelem terén észlelhető egy kétségtelen fellendülés, ha egészségtelen mederben is történt ez meg, mert hiszen egyoldalú és elszigetelt jelenség, mely az ezzel kapcsolatos és szomszédos körülmények elsorvadása mellett, bizonyos idő múlva egy nagy öszszerozódáshoz kell vezessen, de amely egyelőre kétségtelenül kenyeret nyújtott tízezreknek s amelyet valami Neroi despotizmus most megsemmisítéssel fenyeget itt Hunyadmegyében. Nem kevesebbről van szó, minthogy városunk autótaxi tulajdonosainak megakarták tiltani a Déva—Szászváros közötti személyfuvarozást. Az autók nagy elterjedésének egyik egészségtelen szimptomájára eklatáns példa éppen városunk. Tessék egy pillantást vetni a hatalmas autóstandra s tessék figyelemmel kísérni a város idegen forgalmát, mely mindent megmagyaráz. Mindamelllett, de a centralizációs rendszer mellett sok embernek kell ügyes bajos dolgát Déván elintézni s ez a körülmény ha szűkösön is, de megélhetést nyújtott a taxi tulajdonosoknak.

Azonban, mint mindenütt széles e hazában ahol egy kis kereseti lehetőség van, így a Szászváros és Déva közötti országuton is ott találjuk a liberális kapzsiságot, amely egy szörnyen rázó autóbusz képében, mindig zsufozásig megrakva egyik legjobban prosperáló befektetése Hunyadmegyének. (Felhívjuk rá az adókvető bizottság figyelmét.) Ennek az utasszállító ketrecnek természetesen előkelő liberális honfiak a tulajdonosai, akik mindenhatóságuknak tudatában monopolizálni akarják az ország útját s egy már régen hatályát veszített törvény alapján, mely dédnagyapáink idejében a delizsáncok dolgát regulázta, kimondatták az autótaxik részére a tiltó rendelkezést.

Természetesen ez annyirara törvénybe ütköző eljárás, hogy sokáig még sem állhat, hiszen nem kevesebbről van szó az autótaxi tulajdonosok evidens sérelméről, mint hogy az egyén szabad akarata a legmesszebbmögleg korlátozva van. Ki tilthatja meg bárkinek, hogy milyen módon jusson el egy szomszédos városban? Ki tilthatja meg és milyen jogon azt, ha én a rossz országuton, mint amilyen állítólag csak még Albániában van Európa területén, egy Ford taxival akarom kirázni azt a mérget magamból, melyet a sok sikertelen adófelelkezés miatt érzek. Nem, ezt senki meg nem tilthatja. Voltak is olyan okosak, hogy ezt az absurdumot csak szóbelileg közölték az autótulajdonosokkal, — akik igazuknak tudatában városunk képviselőjét kérték fel a közbenjárásra. Az intervenció meg is volt a hatása, amennyiben a rendelet végrehajtását a rendőrség egyelőre felfüggesztette s végleges döntésre felterjesztette az illetékes hatósághoz. Ez a kis epizód is egy nagy tükröknek picinyke cserepe, melyben gyönyörűen és tisztán látható a konsolidáció.

Ön ritkán jár moziba

kedves Szerkesztő ur, mert ha rendszeren járna akkor inkább más riport megbízást adott volna. Például kellemesebb feladat lett volna számomra Pipili városunk ősbóhéját meginterjúvolni mi a véleménye a barátairól, akik hetenkint végigpumpolják a várost a szűkös hírrel: „Meghalt Pipili, szegény Pipili.“

Ha fogalmat akar alkotni szerkesztő ur a

moziról, gondoljon a római cirkuszi játékokra. Leglényegesebb megfigyelésem, eltekintve a műsorok ügyes voltától, ugyanis az, hogy itt sem kezdik addig, míg a nagyfejűségek meg nem érkeznek. Annak idején Néró, vagy a konzulok egyenesen várták a tömeget, hogy a tekintélyüket növeljék. De hej, azóta sok esztendő telt el és ime városunkban rengeteg ember konzulnak érzi magát, mert a hirdetés kezdés után fél órával, sőt egy órával is később jön. Pedig ma már van valami illemtan is, amit ajánlhatok sokaknak, hogy megtanulják: valakit megvárni nevetlenség.

De különben, — igazuk van a későnjárok-nak. Ha a mozitulajdonosok tulzolt előzékenységgel addig várnak, míg az utolsó hely is megtelik, azaz addig míg a türelmes mozi látogatók belefáradva a sohajtozásba, édesded horkolásba kezdenek — mondom — akkor igazuk van az ő szempontjukból.

Ajánlani merem jóakarattal a t. tulajdonosoknak jól felfogott érdekekben, hogy ne kényeztessék el a közönséget. Mert éppen azok, akik miatt későn kezdik, azok kiabálnak az előadás után legjobban: „borzasztó milyen későn végződik, mert mindig elszakad a film“. (Tessék ez a hála.) A film szakad, ezen nehéz segíteni, de hogy sok embernek a türelme szakad, avagy epehólyaga — ezen lehet segíteni. Csak egyszer kezdjék meg pontosan, ha kell fél ház előtt is — és a sötétben helyre botorkálók meg se fognak mukanni.

Ellenben a legközelebbi alkalommal pontosan fognak jönni. Ha azonban Önök továbbra is ily szeszélyeknek engednek, úgy tessék elkészülve lenni, hogy közönség ágyakat, feketekávé, dominót és kártyát fog kérni. Én elárulom, hogy nagyon szeretem a tornás virslit, — ergo legyenek elkészülve...

Vagy pedig...

Tessék pontosan kezdeni.

„Pat.“

HIREK.

— **Nyugdíjba ment Makkai Dániel.** Szászváros közszeretében álló református kántor-tanítóját, a mi kedves „Dani bácsinkat“, 50 évi megszakítás nélküli egyházi szolgálat után, nyugdíjazta az Igazgató Tanács. Ebből az érdemekben gazdag 50 évből, 33 évet töltött már eddig Szászvároson kántor-tanítói működésben. Noha úgy a kollegiumi előjáróság, mint a ref. egyházközség többszöri felfolyamodással kérelmezte, hogy maradjon még legalább egy évig szolgálatban — a nyugdíjogosultság teljes illetményének élvezésére való méltányos tekintetéből, — az öreg kultur munkásnak mégis nyugdíjba kellett mennie, mert Anghelescu miniszter a korhatárt betöltött kisebbségi tanítóknak még egy szusszantási időt sem enged a továbbtanításra. Hogy pedig 50 évi példás becsülettel, páratlan hűséggel eltöltött tanítói szolgálat után, valakinek ne legyen jogcime bár egy esztendei továbbszolgálatra a betöltött korhatáron túl: ez a liberális iskolaügyi politikának olyan karakteresztonja, amelyik nincsen semmilyen érdemre, körülményre, tekintettel, ha kisebbségi tanítóról, kulturáról van szó. Így aztán megeshetik, hogy Dani bácsi 50 évi szolgálat után, csak 60% os nyugdíj illetményel, — ami kb. havi 1300 leu, — megyen nyugdíjba. Az érdekes egyházi kultur munkást a szászvárosi ref. egyház tovább is alkalmazza kántori munkakörében s hir szerint az Igazgató Tanács is igyekszik Anghelescu drakói, lelketlen szigorát más formában segíteni Dani bácsival saemben.

— **Értesítés és meghívás.** Tisztelettel értesítjük a református gyülekezetet, hogy a régi konviktus helyisége (a várkerti bejáróval), a nagy díszterem teljes felszerelésének — szószéknek, orgonának és kényelmes székeknek — áttelepítésével, minden igénynek megfelelő módon, *imateremmé* alakították át. A felszerelési munkálatok november hó első hetén befejezést nyernek. Így a használatba vétel, *alkalmi istentisztelet keretében, nov. 11-én, 10 órakor lesz.* — Testvéri szeretettel kérjük a gyülekezet minden tagját, hogy úgy a felavató, valamint a tovább itt tartandó istentiszteleteken részvétellükkel mutassák ki, semmi próba által meg nem törhető vallásos buzgóságukat, hithűségüket. — Krisztus evangéliumát követő szíveknek érezni kell, hogy Isten ott jelenik meg köztünk, ahol tiszta szívvel szolgáljuk az ő dicsőségét. Jöjünk el annál inkább, ha az utolsó idők próbája fájó sebet ejtett szívünkön! Legyen jelen mindenki, akit Isten megáld testi egészséggel és hívő lélekkel. Keressük az összetartásnak, az együtt munkálásnak kegyelmi ajándékait, hogy növekedjünk abban az áldozatos erőben, melyre oly nagy szükségünk van, hogy lelki igényeinkhez méltón építhessük meg állandó templomunkat is. — A felavató ünnepre más felekezeti felebarátainkat is szeretettel hívjuk meg. A ref. egyház vezetősége.

— **Uj református tanítónő Szászvároson.** Az Igazgató Tanács a nyugdíjazott Makkai Dániel helyére — egy évre ideiglenesen — kinevezte tanítónőnek: Szabó Irén volt székelykocsárdi ref. tanítónőt. Az új tanítónő november hó 1-ével megkezdte működését.

— **Eljegyzés.** Székely Juliska Szászváros és Rátvay Gyula Arad, jegyesek.

— **„Astra“ mozgószínház.** Vasárnap, f. hó 4-én d. u. fél 5 és este fél 9 órakor vászonra kerül a „NAGY TITOK“ című szenzációs filmdráma. A főszerepben Maxudian. Csütörtökön, folyó hó 8-án este fél 9 órakor „A SEJK FIA“ című 8 felvonásos drámát mutatjuk be. A főszerepben: Rudolpho Valentino és Bánky Vilma. — A n. é. közönség szíves pártfogását kérjük.

— **A vallásos-esték** ez idei sorozata okt. 28-án indult meg. Anyagi és szellemi szorongatásaink közepette nem is igen van már más terített asztal, amely szellemi táplálékra sivárgó lelkünk éhségének kielégítésére kínálkoznék, mint a vallásos szervezetek nőszövetségeinek a téli évad alatt rendezett szórakoztató összejövetelei. A ref. nőszövetség-nél már hagyományos dolog az év első vallásos estélyét a reformáció emlékünnepe-n tartani. „És annyi balszerencse közt“ ott kapott ez összejövetel menedéket, ahol 22 év előtt az első vallásos estét tartottuk: a Magyar Kaszinó nagytermében, melyet szépen megtöltött a résztvevő közönség. Az estély műsorának dereka Bodor János lelkésznek a reformáció eszméinek a mai életben érvényesülését fejtegető felolvasása volt, melyet a közönség feszült figyelemmel hallgatott. E felolvasás köré csoportosultak Ginsel Irén és Medgyessy Mária szép szavatai, valamint Glatz Róbertné felolvasása, ki Móra Ferencnek egy erkölcsi tanulságokban gazdag népi zamatu elbeszélésével gyönyörködtette a hallgatókat. Külön kell megemlíteni a dalkart, mely Makkai Dániel karnagy vezetése alatt az „Erős várunk“ című dalt meglepő figyelemzettséggel adta elő. A gyülekezet éneke kezdte és zárta be a műsort.

Ha jól és olcsón akar szórakozni, nézze meg a mai mozi-előadást. Gyönyörű filmdráma.

— **Halva találták az anyát, csecsemőjével az ölében.** Piski közelében hétfőn reggel az utmenti árokban 30 év körüli asszony holttestére bukkantak a munkába siető emberek. A holttestre csecsemősírás tette figyelmessé a munkásokat. A halott mellett ugyanis három hetes csecsemő feküdt kendőbe burkolva. A vizsgálat megállapította, hogy az illető peres Mária háromszekmegyei illetőségű fiatal asszony, akit valószínűleg szívszélhűdés ölt meg.

— **Fürdőrend. Gőzfürdő hölgyek részére** november hó 8-án és 22-én délután, gőzfürdő urak részére bármely szombaton délután. — Kádfürdő csütörtök, péntek, szombat és vasárnap.

— **Tíz év és tíz évszázad.** Az ember ellenfelétől többet tanul, mint barátjától. Most számunkra egy román lap: Az Adeverul kínál tanulságos leckét. A szóbanforgó lap egyik közelebbi számában jelent meg egy érdekes cikk: „Tíz év és tíz évszázad“ címmel. Miért érdemes ezt a cikket kiemelni a sok támadó és becsmérlő cikk közül? Azért, mert ez a cikk színigazságot mond. Abból indul ki, hogy egy budapesti lap egy közleménye alá Nagyvárad helyét a város román nénet: Oradea írta. — „Alig telt el tíz év az egyesülés óta — írja a lap az eset kapcsán — s a román szellem hódítása olyan sikert tud fölmutatni, amilyennel a magyarok tíz század után sem tudtak dicsekedni. Ma Erdélyben a kisebbségek még maguk között is nagyon gyakran használják a román városok elnevezését.“ — Noshát ebben az állításban a cikkírónak tökéletesen igaza van. Magyarok ott is mellőzik a helységek magyar nevét, ahol azt sem a törvény, sem a célszerűség nem kívánja. Megértjük, hogy valaki hivatalos beadványon vagy levélre kívül a román helynevet írja oda címnek, mert ezt törvény szabja meg. Bár itt is például a szászok soha el nem mulasztják a helység német nevét is odairni a román mellé. Általános szokás azonban, hogy a magyarok a levél belsejében, a keltezésnél is — amire pedig a hivatalos hatalom semmit sem ír és nem is írhat elé — szintén a helység román nevét használják.

Legujabb.

Tíz évvel azután, hogy a háborút megnyertük, — gondolom ilyen frázissal kezdődik manapság minden valamire való cikk — már a nagy mámorból is elég volt, az is elfájtotta szívünket, testünket, lelkünket. A napilapokat is például ott kezdjük elolvasni, ahol a „legujabb“ kezdődik, ami azelőtt és azután áll, az nem érdekel. Már azt sem vesszük észre, ha az üzletek egymásután húzzák le redőnyeiket, az meg pláne unalmas, hogy az adóvégrehajtók házról-házra hordják a spanyolcsizmát. És mert emígyen elfásultunk, peregnék le napjaink különösen itt Szászvároson olyan egyformaságban, melyhez képest a Dalai láma napja csupa szenzáció. Ily körülmények között riporterri minőségben ugyancsak szemfüles kell legyek, hogy valamire való szürke cikket összehozzak.

Éppen láttam a tűzoltó parancsnokot a postára rohanni. Na őt meginterjúvolom gondoltam s úgy intéztem, hogy Csóka szegletén ahogy befordultam a mozi fejé, beléje rohantam. Hopp — pardon tűzoltóparancsnok ur, mondék, ah, hocsánat mondja ő, igen éppen jó, hogy találom kedves Alpha ur, a maguk ujságában valami Gamma ur

cikkezik a tűzoltó torony rendeltetéséről. Hát kérem tessék tudomásul venni, hogy a tűzoltó tornyot azért építettük az uszoda előtti térségre, mert először is az a hely a világ, izé — a város közepe, oda jön jövőre ha jól megy a tűzoltószerelő is, hiszen ugyebár nem építhetjük a tornyot a piac közepére és a szertárat máshova, másodszer kell a torony tömlőszáritásra, mert a tömlőt használat után meg kell mosni, az a patakban történik és árnyékban kell száritani a toronyban, mert eddig szakszerűtlen kezelés miatt 30 40 ezer leu áru tömlő ment tönkre évenként, (1 méter tömlő 370 leu,) harmadszor kell a torony mászó gyakorlatokra és negyedszer kell a torony mert, stb. uraságod már tudja egye? Na alászoigája kedves Alpha ur.

Rendben van, ajánlom Gamma kollegának, ha többet akar megtudni, ütközzék ő is valamelyik szegleten a tűzoltó főparancsnokunkba.

*

Szombaton a piacon, úgy tudom adó fejében, háztartási cikkeket licitáltak. Ehhez és az ilyesmihez már hozzá kell szoknunk, ma-holnap minden utcasarkon dobolni fognak. Oh áldás, mely reánk szakadt! Hát csak politizáljanak tovább és hordják ezután is szerte-széjjel a milliárdokat. Remélhetőleg jut nekünk is abból a bizonyos 72 gyűlésből, amit a jövő hónap 18-án nem fognak megtartani.

*

Egy közismert bankár olvassa a legutolsó szlatinai vasuti szerencsétlenséget. Na, mondja, megint drágább lesz a vasut. Hogy-hogy kérdem? Hát kérem, mondja, azt a sok milliárdos kártérítési pert ami megindul, mind mi kell fizessük.

*

A múlt pénteken este, séta közben észreveszem, hogy a szászvárosi „helikonisták“ gyülekeznek és valahova készülnek. Tudni-való dolog, hogy szászvárosban is van „Helikon“. Ugyan nem irodalmárok mind, inkább vagy talán csakis idealisták. Dehát a mai önző brutális világban nagy ritkaság az idealista emberfia és azért értékes. Szépen utánuk somfordáltam és sikerült a következőket ellesni. A szászvárosi „Helikonok“ felmentek a múlt pénteken este a városligetbe Müller bácsihoz flekkenezni, tették pedig ezt a „fő-idealista“ tiszteletére annak születése napjára. Hogy hányadik, azt nem sikerült megtudnom, de hogy nem sok esztendő nyomja a vállait, azt el kell hinni, mert hiszen még nem nő be a feje lágya, különben nem volna idealista. Egy grammafön donauwalzerje mellett kezdődött a flekken. Az ünnepelt Faragó gyógyszerész volt. A flekken jó lehetett, mert az ünnepelt 6 darabot evett, 5 fánkot hozzá, a többiek fejenként 3—3 darabot. A bor sem lehetett rossz mert ugyancsak fogyott. A legérdekesebb azonban a sorjában elhangzott ünnepi beszéd sorozat volt. Érdekes és meglepő azért volt, mert a jelenlevők mindegyike az asztalnál csukott borítékban kapta az ordert, mely utasította az illetőt, hogy az ünnepelt milyen minőségére kell felköszöntőt mondania.

Az ott felejtett ordrekat sikerült összeszednem és itt közlöm:

I. Bede Sándor önkéntes tűzoltó emeli poharát Faragó Endrére mint tűzoltó főparancsnokra.

II. Szántó Sándor gyógyszerészmester, mint gyógyszerészre.

III. Gönczy Pál, mint a Magyar Kaszinó igazgatójára.

IV. Berivoy István, mint nyug. kapitányra.

V. Dr. Bocz Soma, mint újságíróra.

VI. Folkend Gyula, mint a szászság és magyar-ság közötti megértés előharcosára.

VII. Berivoy József, mint a Kaszinó dalárdájának karnagyára.

VIII. Dr. Martini Ágoston, mint jó étvágyban és testi gyarapodásban osztályos társára. (Mint főgondnokot ki köszöntötte fel? Szedőgyerek).

IX. Az ünnepelt Faragó ur tömörített válaszra az elhangzott toasztokra.

Elképzelhető, hogy készületlenül mik hangzottak el, maga az ünnepelt is a meghatottságtól alig tudott tömören válaszolni, de azért mindenki kivágta a rezet.

Lámpaoltás előtt maradt együtt a jókedvű társaság és az a körülmény, hogy ez a sok idealista egy rakáson mindenféle ifjúkori reminescenciákon oly jóízűen hahotázott gondolkodóba ejtett, hátha tényleg idealisták ezek az öreg fiuk. ALPHA.

Cenzurat de: D. Ivășcoiu, secretar de plasă.

Kiadó üzlethelyiség Szászvárosban, a Romoszi-ut 10. szám alatt, mely alkalmas borbély-műhelynek vagy bármely más üzletnek, november 1-től kiadó. Ioan Bogdan háztulajdonos. 35 3—3

Hölgyek figyelmébe!

Tisztelettel értesítjük a n. é. hölgyközönséget, hogy a Főtéren, 26. szám alatt

női kalapüzletet

nyitottunk, ahol jutányos áron a legújabb divat után készült kalapokat lehet beszerezni. Átalakításokat rövid idő alatt mérsékelt áron eszközölünk. A n. é. hölgyközönség szives pártfogását kérjük tisztelettel:

Elvira Vulcu és Wine Antonii.

Figyelem!

37 3—

Favágó-géppel bármily mennyiségű **tűzifát** háznál való felvágásra, a legolcsóbb napi árban vállal

H. STEPHANI

Calea M. Viteazul (Országut.)

Hölgyek figyelmébe! Tisztelettel értesítem a n. é. hölgyközönséget, hogy jóhírű régi üzletembe **női fodrászatot** vezettem be, hol ondolás és manikürözés a legkényesebb izléseknek is megfelelően eszközöltetik. Szives pártfogást kér **özv. Schönhardt Viktorné.**

FIGYELEM!

Uj autó-taxi.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy egy kényelmes **luxus-autót** hoztam forgalomba, mellyel bármely hosszabb vagy rövidebb utra **nagyon olcsó árért,** éjjelnappal a t. közönség rendelkezésére állok.

Szives pártfogást kérve vagyok teljes tisztelettel: 41 1—4

NAGY FERENC,
Strada Gheorge Barițiu Nr. 1.

Légköri zavarok nem bántják,
s a legtökéletesebb
műélvezetben lesz része, ha

Parlophon
grammaphonon

Parlophon
lemezekről

hallgatja otthonában a
világ legnagyobb művészeit.

▼▼ ▼▼
E világhírű márka gyártmányai
feltűnő olcsó árban a
„Szászvárosi Könyvnyomda Rt.“
papirkereskedésében kaphatók

Nincs a megyében napilap,

s így a megyei vonatkozású eseményeket, személyi és egyéb híreket, rendeleteket s üzleti vonatkozású hirdetéseket

csak a megyében megjelenő újságokból olvashatja.

Rendelje meg a 16 év óta fennálló s a megye minden részébe járó

„Szászváros és Vidéké“-t

Előfizetési ára: Egész évre 240, félévre 120,
negyed évre 60 leu. Hirdetési olcsók!